PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 6 d.*

Byloje T-148/04

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, įsteigta Mechelen (Belgija), atstovaujama iš pradžių advokatų R. Ergec ir K. Möric, vėliau advokato B. Lissoir,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Parpala ir E. Manhaeve, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proeso kalba: prancūzų.

palaikomą

Wagon-Lits Travel SA, įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos advokatų F. Herbert ir H. Van Peer, ir *solicitor* D. Harrison, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo, pirma, panaikinti Komisijos sprendimus, kuriais sutarties dalies Nr. 1, nurodytos pranešime apie konkursą Nr. 2003/S 143 129409 dėl kelionių paslaugų teikimo, laimėtoja išrinkta ne ieškovė, o kita įmonė ir, antra, atlyginti ieškovės dėl jos pasiūlymo atmetimo patirtą žalą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. kovo 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

1 Sudarydama viešojo paslaugų pirkimo sutartis, Komisija turi remtis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklių (OL L 248, p. 1, toliau – finansinis reglamentas) pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatomis bei 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357 p. 1, toliau – įgyvendinimo taisyklės), nuostatomis. Šios nuostatos priimtos remiantis Bendrijų direktyvomis šioje srityje, t. y. dėl viešojo paslaugų pirkimo 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos (OL L 209, p. 1), iš dalies pakeista 1997 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/52/EB (OL L 328, p. 1).

2 Finansinio reglamento 100 straipsnio 1 dalis numato, kad „leidimus duodantis pareigūnas, remdamasis atrankos ir konkurso laimėtojo nustatymo kriterijais, nustatytais iš anksto konkurso skelbimo dokumentuose ir viešųjų pirkimų taisyklėse, sprendžia, kas turi būti pripažintas konkurso nugalėtoju“. Finansinio reglamento 97 straipsnio 2 dalis ir įgyvendinimo taisyklių 138 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis nurodo, kad konkurso nugalėtojas gali būti nustatomas taikant ekonomiškai naudingiausio pasiūlymo procedūrą, t. y. paraiška, kurioje nurodytas geriausias kainos ir kokybės santykis.

3 Finansinio reglamento 100 straipsnio 2 dalis nustato:

„Perkančioji organizacija visiems kandidatams arba konkurso dalyviams, kurių pasiūlymai arba paraiškos buvo atmestos, praneša motyvus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas <...>. Tačiau tam tikros informacijos negalima atskleisti, jei toks atskleidimas trukdytų taikyti teisės aktus, prieštarautų viešiesiems interesams, kenktų teisėtiems valstybinių ar privačių įmonių verslo interesams, arba iškraipytų tarp jų sąžiningą konkurenciją."

4 Įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalis numato, kad „jei konkrečiai sutarčiai paraiškose yra nurodytos neįprastai mažos kainos, perkančioji organizacija, prieš atmesdama paraiškas vien tuo pagrindu, raštu paprašo informacijos apie paraiškos sudedamąsias dalis, kurias laiko svarbiomis, ir jas patikrina, atitinkamai išklausiusi šalis ir atsižvelgusi į pateiktus paaiškinimus".

5 Įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio 4 dalis nustato, kad „neįprastai mažos kainos paraiškų, minėtų šio reglamento 139 straipsnyje, atveju vertinimo komitetas paprašo bet kokios informacijos apie paraiškos sudėtį".

Faktinės bylos aplinkybės

6 1999 m. sausio 13 d. pagrindine sutartimi Nr. 98/16/IX.D.1/1 Komisija pavedė bendrovei *Belgium International Travel* kelionių agentūros paslaugų, teikiamų jos Briuselyje dirbantiems tarnautojams, valdymą. Ši sutartis buvo sudaryta dvejiems

metams su galimybe ją pratęsti tris kartus po vienerius metus, t. y. nuo 1999 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. kovo 31 dienos. 2001 m. vasario 27 d. sutarties pakeitimu įsipareigojimai pagal šią sutartį buvo perleisti ieškovei.

7 Europos Sąjungos oficialiojo leidinio priede (OL S 103, 2003) Komisija paskelbė ribotą paraiškų konkursą ADMIN/D1/PR/2003/051, skirtą kelionių agentūros teikiamų paslaugų, susijusių su pareigūnų ir tarnautojų vykimu į komandiruotes, ekspertų, konkursų laimėtojų, kandidatų ir kitų asmenų, keliaujančių Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų prašymu ar sąskaita, sutarčių sudarymui.

8 Iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija atšaukė šį konkursą atitinkamoms Bendrijos institucijoms iš jo pasitraukus.

9 Remdamasi 2002 m. gruodžio 23 d. finansiniu reglamentu ir įgyvendinimo taisyklėmis, 2003 m liepos 29 d. Komisija paskelbė naują ribotą paraiškų konkursą 2003/S 143-129409 Europos Sąjungos oficialiojo leidinio priede (OL S 143, 2003), skirtą kelionių agentūros teikiamų paslaugų, susijusių su pareigūnų ir tarnautojų vykimu į komandiruotes, ekspertų, konkursų laimėtojų, kandidatų ir kitų asmenų, keliaujančių Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų prašymu ir sąskaita, sutarčių sudarymui (skelbimo apie viešąjį pirkimą II.1.6 skyrius). Sutartį sudarė kelios dalys, kurių kiekviena buvos susijusi su paslaugų teikimo vieta: Briuselis (dalis Nr. 1), Liuksemburgas (dalis Nr. 2), Grange (dalis Nr. 3), Ispra (dalis Nr. 4), Geel (dalis Nr. 5), Petten (dalis Nr. 6) ir Sevilija (dalis Nr. 7).

10 2003 m. lapkričio 28 d. registruotu laišku ieškovė pateikė Komisijai pasiūlymą dėl šios sutarties 1, 2, 3, 5, 6 ir 7 dalių.

11 2004 m. vasario 24 d. laišku Komisija informavo ieškovę, kad jos pasiūlymas sutarties daliai Nr. 1 (toliau – dalis Nr. 1 arba ginčijama sutartis) atmesta, nes pasiūlytas kokybės ir kainos santykis buvo mažesnis už pasiūlytą atrinktame pasiūlyme. 2004 m. vasario 24 d. laiške nurodoma:

„Išnagrinėję pasiūlymus, gautus atsakant į mūsų skelbimą apie konkursą, apgailestaudami turime Jums pranešti, kad Jūsų pasiūlymo atitinkamos sutarties dalims Nr. 1, 2, 3 ir 7 negalėjome atrinkti. Jūsų pasiūlymo atmetimas grįstinas šiais motyvais:

Dalis Nr. 1 (Briuselis)

Jūsų paraiškoje pasiūlytas kokybės ir kainos santykis (51,55) yra mažesnis už santykį, nurodytą firmos, kuriai buvo pasiūlyta sudaryti sutartį (87,62) <...>".

12 2004 m. kovo 8 d. laišku ieškovė Komisijos paprašė, kad jai būtų pateikta tikslesnė informacija dėl ginčijamai sutarčiai pasirašyti išrinkto pasiūlymo pasirinkimo. Ji taip pat paprašė Komisijos sustabdyti šios sutarties sudarymo procedūrą ir nepasirašyti sutarties su jai sudaryti pasirinkta įmone.

13 2004 m. kovo 16 d. laišku Komisija pateikė ieškovei informaciją dėl 2004 m. vasario 24 d. Sprendimo neskirti jai ginčijamos sutarties ir sprendimo sudaryti šią sutartį su kita įmone (toliau – atitinkamai nepalankus sprendimas ir palankus sprendimas) motyvų. Komisija taip pat nurodė, kad ieškovės pasiūlymas po kokybinės ir finansinės analizės buvo įvertintas 51,55 balais, o konkursą laimėjusios bendrovės *Wagon-Lits Travel* (toliau – WT arba įstojusi į bylą šalis) pasiūlymas buvo įvertintas

87,62 balais, todėl WT pasiūlymas buvo ekonomiškai naudingesnis ir pateisina ginčijamos sutarties sudarymą su šia įmone. Komisija taip pat pabrėžė, kad WT pasiūlymas, nors jame nurodyta kaina buvo aiškiai mažesnė už ieškovės pasiūlytą (indeksas 100 WT ir indeksas 165,56 ieškovės), „jai (Komisijai) nepasirodė, kad kaina yra neįprastai maža ir todėl nereikėjo taikyti (įgyvendinimo taisyklių) 139 straipsnyje numatytų nuostatų".

14 2004 m. kovo 17 d. faksimile Komisija ieškovei pasiūlė pagrindinę sutartį Nr. 98/16/IX.D.1/1 dėl kelionių agentūros paslaugų, kuri turėjo pasibaigti 2004 m. kovo 31 d., pratęsti iki 2004 m. birželio 27 d. imtinai.

15 2004 m. kovo 19 d. laišku Komisija patvirtino savo pasiūlymą pratęsti minėtą pagrindinę sutartį, pabrėždama, kad šioje sutartyje numatytą jos pasibaigimo dieną negali būti išsiųsti nurodymai naujai sutarties šaliai, t. y. WT, ir įsigalioti nauja sutartis. Šiame laiške buvo nurodyta, kad dėl „netrumpinamų ir nuo Komisijos bei paslaugų tiekėjo valios nepriklausančių terminų nurodymai naujam sutarties paslaugų tiekėjui negalėjo būti išsiųsti ir nauja sutartis negalėjo įsigalioti sutarties su (ieškove) pasibaigimo momentu".

16 2004 m. kovo 22 d. faksimile ieškovė Komisijai pranešė nenorinti pratęsti pagrindinės sutarties, ir dėl to ši sutartis turėjo pasibaigti 2004 m. balandžio 1 dieną.

17 2004 m. kovo 23 d. ir 26 d. laiškais Komisija ieškovės paprašė perduoti WT „keliautojų bylas", sudarytas, kad būtų „užtikrintas komandiruočių sektoriaus paslaugų tęstinumas". 2004 m. kovo 25 d. ir 31 d. laiškais ieškovė pranešė Komisijai, kad atsisako perduoti WT šias bylas.

18 2004 m. kovo 31 d. Komisija sudarė su WT sutartį dėl kelionių agentūros paslaugų teikimo Briuselyje. Ši sutartis įsigaliojo 2004 m. balandžio 1 d. su išlyga, leidžiančia naujam kontrahentui teikti paslaugas *ex-plant* (savo biuruose) pereinamuoju laikotarpiu nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. gegužės 19 dienos.

Procesas ir šalių reikalavimai

19 Ieškiniu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje 2004 m. balandžio 26 d., ieškovė prašo panaikinti nepalankų ir palankų sprendimus bei atlyginti dėl šių sprendimų jos patirtą žalą.

20 2004 m. balandžio 26 d. ieškovė, remdamasi Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 76a straipsniu, pateikė prašymą nagrinėti bylą pagreitinta tvarka. Šis prašymas buvo atmestas 2004 m. birželio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu.

21 Atskiru dokumentu, užregistruotu tą pačią dieną Pirmos instancijos teismo kanceliarijoje, ieškovė pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, siekdama, pirma, kad būtų sustabdytas nepalankaus ir palankaus sprendimų vykdymas, ir, antra, kad būtų nurodyta Komisijai imtis visų reikiamų priemonių sustabdant palankaus sprendimo arba pagal šį sprendimą sudarytos sutarties padarinius. 2004 m. liepos 27 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartimi šis prašymas buvo atmestas, atidedant klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

22 2004 m. birželio 9 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu prašymu WT paprašė leisti įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. 2004 m. birželio 28 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi buvo patenkintas šis prašymas leisti įstoti į bylą. WT pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą, o kitos šalys pateikė dėl jo pastabas per nustatytą terminą.

23 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonę, paprašė Komisijos atsakyti į keletą klausimų, o WT – pirma, atsakyti į klausimą ir, antra, pateikti nekonfidencialų finansinio ir techninio pasiūlymo, pateikto nagrinėjamame konkurse, nuorašą. 2005 m. vasario 9 d. laišku Komisija pateikė atsakymus į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus, o 2005 m. vasario 14 d. laišku prašomą dokumentą pateikė WT ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą.

24 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti nepalankų sprendimą,

— panaikinti palankų sprendimą,

— pripažinti, kad Komisijos neteisėti veiksmai yra klaida, užtraukianti Komisijai atsakomybę,

— remiantis Procedūros reglamento 64 straipsniu, įpareigoti Komisiją pateikti jos turimus dokumentus, susijusius su sutarties dalies Nr. 1 sudarymu,

— nurodyti ieškovei kreiptis į Komisiją, kad būtų įvertinta patirta žala,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— visiškai atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

26 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl reikalavimų panaikinti

27 Grįsdama savo reikalavimus panaikinti, ieškovė iš esmės nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis susijęs su įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio pažeidimu ir akivaizdžia finansinių pasiūlymų vertinimo klaida. Antrasis susijęs su akivaizdžia pasiūlymų kokybės vertinimo klaida.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio pažeidimu ir akivaizdžia finansinių pasiūlymų vertinimo klaida*

Šalių argumentai

28 Ieškovė tvirtina, kad Komisija, manydama, jog WT pasiūlyme nebuvo nurodyta neįprastai maža kaina, ir todėl nevykdydama savo pareigos paprašyti iš WT atitinkamos informacijos apie ją, pažeidė įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnį, nes manė, jog įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnis šiuo atveju netaikomas.

29 Ieškovė teigia, kad WT pasiūlymo kaina buvo 42 % mažesnė už ieškovės pasiūlytos kainos ir trečiojo konkurso dalyvio pasiūlytos kainos, kuri buvo dar didesnė už ieškovės, vidurkį, žinant, kad ieškovės pasiūlymas dėl kainos buvo įvertintas indeksu 165,56, o pats brangiausias pasiūlymas – indeksu 181,13. Toks didelis skirtumas turėjo paskatinti Komisiją pripažinti, kad WT pasiūlyme nurodyta kaina labai maža, žinant, kad 2004 m. kovo 8 d. laišku ieškovė išreiškė Komisijai savo abejones dėl WT pasiūlymo turinio patikimumo.

30 Ieškovė pabrėžia, kad net jei Komisija, priimdama sprendimą dėl sutarties sudarymo paskelbus konkursą, turi plačią diskreciją dėl informacijos, į kurią reikia atsižvelgti, visgi Bendrijos teismas patikrina, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar nebuvo akivaizdžios vertinimo klaidos ir piktnaudžiavimo įgaliojimais (2002 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tideland Signal prieš Komisiją*, T-211/02, Rink. p. II-3781, 33 punktas).

31 Šiuo klausimu ieškovė primena, kad Pirmosios instancijos teismas 2003 m. vasario 25 d. Sprendime *Renco prieš Tarybą* (T-4/01, Rink. p. II-171, 76 punktas) konstatavo, jog Taryba „privalo <...> išnagrinėti pasiūlymų, kurie jai apskritai pasirodo įtartini, patikimumą ir rimtumą, dėl ko prireikus ji būtinai turi pareikalauti paaiškinimų dėl atskirų kainų, kurios pasirodo įtartinos, *a fortiori* kai jų yra daug" ir kad „aplinkybė, jog ieškovės pasiūlymas buvo pripažintas atitinkančiu pirkimo dokumentus, neatleido Tarybos nuo jos pareigos pagal tą patį straipsnį patikrinti pasiūlymo kainas, jei kyla abejonių dėl jų patikimumo, nagrinėjant pasiūlymus ir atlikus pirminį jų atitikimo vertinimą".

32 Šioje byloje ieškovė pabrėžia, kad kelionių agentūros paslaugų kainą kiekvienai sutarties daliai sudaro, pirma, „administravimo sąnaudos" (management fee), kurias sudaro kelionių agentūrai mokamas atlyginimas už administravimo išlaidas, patirtas dėl Europos institucijų ar agentūrų personalo kelionių, ir, antra, „operacijų sąnaudos" (*transaction fee*), kurias sudaro kelionių agentūrai mokamas atlyginimas dėl administravimo išlaidų, patirtų dėl kitų nei Europos institucijų arba agentūrų personalas asmenų, keliaujančių Bendrijos institucijų arba agentūrų prašymu, kelionių.

33 Ieškovė primena, kad „administravimo sąnaudas" sudaro darbo užmokesčio išlaidos, veiklos sąnaudos ir bendrosios sąnaudos. Ji tvirtina, kad darbo užmokesčio išlaidos sudaro didžiąją dalį „administravimo sąnaudų" ir kelionių agentūros paslaugų, susijusių su dalimi Nr. 1, kainos. Ieškovė savo finansiniame pasiūlyme taip pat

nurodė, kad darbo užmokesčio išlaidos sudaro 79,5 % „administravimo sąnaudų". Kadangi kelionių agentūros paslaugų kainos didžiąją dalį sudaro darbo užmokesčio išlaidos, ieškovės nuomone, Komisija WT pasiūlytą kainą turėjo laikyti neįprastai nedidele.

34 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė mano, kad vienintelis būdas sumažinti darbo užmokesčio išlaidas, taigi ir siūlomą kainą, būtų labai sumažinti asmenų, įgyvendinančių sutartį, skaičių arba jų darbo užmokestį palyginti su ieškovės pasiūlytais skaičiais. Toks sumažinimas neišvengiamai turėtų įtakos paslaugų kokybei.

35 Pirmiausia dėl darbo užmokesčio ieškovė pabrėžia, kad pirkimo dokumentuose buvo numatyta, jog kelionių agentūros paslaugos turi būti teikiamos Europos institucijų ir agentūrų patalpose. Todėl aptarnaujančių asmenų darbo sutartys turi būti sudaromos pagal Belgijos teisę, kuri nustato minimalų darbo užmokestį, dirbant pagal darbo sutartį.

36 Antra, dėl aptarnaujančių asmenų skaičiaus ieškovė tvirtina, kad, norint užtikrinti paslaugų teikimo kokybę, būtina įdarbinti 39 asmenis. Kadangi išlaidos personalui yra nesumažinamos, didelis skirtumas tarp WT pasiūlytos kainos ir kitų dviejų konkurso dalyvių pasiūlytų kainų leidžia konstatuoti, kad pasiūlyta kaina yra neįprastai nedidelė. Ieškovė pabrėžia, kad net jei įmanoma pateikti geresnį pasiūlymą nei jos, 42 % skirtumas bet kuriuo atveju yra sunkiai paaiškinamas.

37 Be to, ieškovė nurodo, kad Komisija suklydo, atkreipdama dėmesį į santykį tarp sandorių skaičiaus ir „administravimo sąnaudų", nes šio kriterijaus nebuvo pirkimo dokumentuose. Šiuo klausimu ieškovė pabrėžia, kad nebuvo jokio proporcingumo

tarp sandorių skaičiaus dalių Nr. 1 ir Nr. 2 atžvilgiu ir šioms dalims numatyto biudžeto. Iš tikrųjų daliai Nr. 2 numatytas biudžetas sudarė tik 12,58 % daliai Nr. 1 numatyto biudžeto. Be to, daliai Nr. 2 numatytas sandorių kiekis sudarė tik 22,8 % daliai Nr. 1 numatyto sandorių kiekio.

38 Pagaliau ieškovė teigia, kad Komisija rėmėsi kitais nei pirkimo dokumentuose numatytais kriterijais atsižvelgdama, pirma, į „administravimo išlaidas", ir, antra, – į WT pasiūlytą pelno paskirstymo sistemą bei į jos technines ir logistines priemones.

39 Komisijos teigimu, WT pateikto pasiūlymo kaina nebuvo neįprastai nedidelė ir įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio taikymas nebuvo būtinas. Veiksmažodžio „pasirodyti" vartojimas įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio 1 dalyje rodo Bendrijos teisės aktų leidėjo norą suteikti perkančiajai organizacijai plačią diskreciją konkurso procedūros metu. Be to, Komisija pabrėžia, kad iš to paties straipsnio matyti, jog neįprastai mažos kainos pasiūlymas nėra neteisėtas savaime, nes visada gali būti atsižvelgta į pateisinimus, galinčius paaiškinti neįprastai nedidelę šio pasiūlymo kainą.

40 Komisija pabrėžia, kad nebuvo labai didelio skirtumo tarp vidutinių ieškovės ir WT pasiūlytų „operacijų sąnaudų" kainų, tačiau akivaizdžiai skyrėsi dviejų konkurso dalyvių pasiūlytų „administravimo sąnaudų" sumos.

41 Dėl darbo užmokesčio išlaidų WT nurodė būtinų asmenų skaičių, remdamasi, be kita ko, „vidutiniu metiniu operacijų skaičiumi vienam aptarnaujančiam asmeniui". Be to, Komisija teigia, kad kitame pasiūlyme taip pat buvo nurodytas mažesnis nei ieškovės pasiūlytas konsultantų skaičius. Atsižvelgdama į išlaidas, tenkančias vienam asmeniui, Komisija nurodo, kad WT pasiūlė antrą mažiausią kainą, o ieškovės pasiūlyta kaina buvo pati didžiausia.

42 Dėl bendrųjų sąnaudų – WT paraiškoje nurodytos bendrosios sąnaudos buvo žymiai mažesnės nei ieškovės.

43 Vertinimo komitetas taip pat atsižvelgė į skirtingus kriterijus, vertindamas pasiūlymų dėl „administravimo sąnaudų" ryšį. Pirmiausia šis komitetas išnagrinėjo santykį tarp vidutinių „komandiruotės" operacijų sąnaudų, įskaičiuojamų į „administravimo sąnaudas", ir vidutinių „kitų kelionių" operacijų išlaidų, įskaičiuojamų į „operacijų sąnaudas". Šios vidutinės sąnaudos buvo 32,94 EUR ir 14,37 EUR ieškovės, o WT – 16 EUR ir 15,66 EUR. Antra, jis palygino „administracinių sąnaudų" kainą sutarties daliai Nr. 1 (Briuselis) su sutarties dalies Nr. 2 (Liuksemburgas) išlaidomis, įvertindamas proporcinį kiekvienos dalies dydį. Iš šios analizės buvo matyti, kad WT „administravimo sąnaudos" daliai Nr. 1 buvo 3,64 karto didesnės už sąnaudas, pasiūlytas daliai Nr. 2, 3,56 karto didesniam komandiruočių skaičiui. Ieškovės „administravimo sąnaudos" daliai Nr. 1 buvo didesnės, nes jos buvo 7,89 karto didesnės už sąnaudas daliai Nr. 2, o komandiruočių skaičius šiai daliai buvo 3,56 karto didesnis.

44 Atsižvelgdama į šią analizę, Komisija konstatavo, kad WT pasiūlymas buvo realus, subalansuotas ir proporcingas. Ji pabrėžia, jog šis pasiūlymas buvo pagrįstas objektyviais ir panašiais kriterijais kaip kitose paraiškose, leidžiančiais įvertinti techninio turinio ir pasiūlytos kainos dydžio ryšį.

45 Komisija taip pat nurodo, kad atsižvelgė į WT pelno padalijimo schemą (pasidalijimas tarp agentūros ir Komisijos kainų nuolaidomis, agentūros išsiderėtomis už bilietų pirkimą, palyginti su Tarptautinės oro transporto asociacijos (*International Air Transport Association*) (toliau – IATA) kainomis). Ji tvirtina, kad pelno padalijimo schema yra tinkamas kriterijus, pirma, įvertinant galimas pajamas, kurias konkurso dalyvis gali gauti, neskaitant atlyginimo už paslaugas, ir, antra, įvertinant pasiūlymo dėl „administravimo sąnaudų" ekonominį balansą.

46 WT tvirtina, kad Komisija įrodė atlikusi išsamų ir tikslų lyginamąjį tyrimą, ir jos pasiūlymo kaina nepasirodė neįprastai nedidelė.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

47 Pirmiausia reikia priminti, kad Komisija, priimdama sprendimą dėl sutarties sudarymo paskelbus konkursą, turi plačią diskreciją vertinti informaciją, į kurią reikia atsižvelgti, todėl Pirmosios instancijos teismas kontrolė apima tik patikrinimą, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar buvo nurodyti motyvai, ar tikslios faktinės aplinkybės ir, ar nebuvo padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos bei piktnaudžiauta įgaliojimais (2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 147 punktas ir 2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00, Rink. p. II-609, 95 punktas).

48 Taip pat reikia pabrėžti, kad pagal finansinio reglamento 97 straipsnį „konkurso nugalėtojas gali būti nustatomas taikant automatinio nugalėtojo nustatymo procedūrą arba taikant ekonomiškai naudingiausio pasiūlymo procedūrą". Be to, pagal įgyvendinimo taisyklių 138 straipsnį „ekonomiškai naudingiausias pasiūlymas – tai pasiūlymas, kuriame nurodytas geriausias kainos ir kokybės santykis, atsižvelgiant į sutarties objektu pateisinamus kriterijus".

49 Vis dėlto, iš įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio matyti, kad jei pasiūlyme konkrečiai sutarčiai yra nurodytos neįprastai nedidelės kainos, prieš jį atmesdama perkančioji organizacija privalo leisti konkurso dalyviui paaiškinti ir pagrįsti pasiūlyme nurodytus duomenis. Pareiga patikrinti pasiūlymo rimtumą kyla iš išankstinių abejonių dėl pasiūlymo patikimumo, žinant, kad šio straipsnio pagrindinis tikslas yra suteikti konkurso dalyviui galimybę pagrįsti savo pasiūlymo kainą, kai ji pasirodo neįprastai nedidelė.

50 Todėl įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio taikymas yra labai susijęs su įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnio taikymu, nes tik kai pasiūlymo kaina laikoma neįprastai nedidelė pagal pastarąjį straipsnį, vertinimo komitetas prireikus, prieš atmesdamas pasiūlymą, turi prašyti atitinkamų patikslinimų dėl jo turinio. Be to, „priešingai nei tvirtina ieškovė, net jei pasiūlymo kaina nėra neįprastai maža pagal minėtą 139 straipsnį, įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnis netaikomas. Kadangi vertinimo komitetas šioje byloje visiškai nesvarstė galimybės atmesti WT pasiūlymą, nes kaina jam nepasirodė neįprastai nedidelė, įgyvendinimo taisyklių 139 straipsnis nėra svarbus.

51 Dėl ginčijamos sutarties skyrimo – iš pirkimo dokumentų 6 straipsnio matyti, kad „dėl kiekvienos dalies sutartis bus sudaroma su konkurso dalyviu, kuris pateiks ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, atsižvelgiant į siūlomą paslaugų kokybę ir siūlomas kainas". Pagal nusistovėjusią teismų praktiką nustatant ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusį asmenį, nebūtinai visi perkančiosios organizacijos nustatyti atrankos kriterijai turi būti grynai ekonominiai, nes negalima atmesti galimybės, kad faktoriai, kurie nėra grynai ekonominiai, gali daryti įtaką pasiūlymo vertei šios perkančios organizacijos atžvilgiu (2002 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Concordia Bus Finland*, C-513/99, Rink. p. I-7213, 55 punktas ir minėto sprendimo *Renco prieš Tarybą* 67 punktas).

52 Šioje byloje kelionių agentūros paslaugų kainą sudaro du pagrindiniai elementai: i) „administravimo sąnaudos", kurias sudaro bendra mėnesinė darbo užmokesčio išlaidų, veiklos sąnaudų ir bendrųjų sąnaudų suma ir ii) „operacijų sąnaudos", kurias sudaro kelionių agentūrai mokamas atlyginimas už administravimo išlaidas, patirtas dėl kitų nei Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų personalas asmenų, keliaujančių Europos institucijų arba Bendrijų agentūrų prašymu, kelionių.

53 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad ieškovė neginčija WT siūlomų „operacijų sąnaudų", tačiau ginčija tik pastarosios siūlomą „administravimo sąnaudų" sumą. Be

to, reikia nustatyti, ar Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą dėl skirtingų „administravimo sąnaudų" elementų finansinio turinio, nes WT „administracinių sąnaudų" pasiūlymo kaina buvo mažiausia, ieškovės – didžiausia, o kitose dviejuose pasiūlymuose nurodytos kainos pateko tarp minėtų dviejų.

Dėl darbo užmokesčio išlaidų

54 Reikia pabrėžti, kad darbo užmokesčio išlaidos yra nustatomos remiantis, pirma, aptarnaujančių asmenų skaičiumi, ir antra, išlaidomis, patirtomis dėl kiekvieno aptarnaujančio asmens atskirai.

55 Pirmiausia dėl aptarnaujančių asmenų skaičiaus reikia pabrėžti, kad jis gali būti naudingas rodiklis, atsižvelgiant į galimą nepakankamą reikalavimų, reikalingų geram paslaugų, dėl kurių paskelbtas konkursas, vykdymui, įvertinimą. Vis dėlto tokie skaičiai negali būti laikomi lemiamu rodikliu, nes konkurso dalyvio ekonominis organizacijos efektyvumas gali pateisinti mažesnį aptarnaujančių asmenų skaičių.

56 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad, norėdama nustatyti būtiną aptarnaujančių asmenų skaičių, WT rėmėsi „vidutiniu sandorių skaičiumi per metus, tenkančiu vienam aptarnaujančiam asmeniui", nes toks skaičiavimas buvo pagrįstas objektyviais ir realiais kriterijais. Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, WT nurodė, kad, jos manymu, sutarties daliai Nr. 1 būtinas aptarnaujančių asmenų skaičius yra 29, žinant, kad kitame pasiūlyme buvo nurodytas dar mažesnis aptarnaujančių asmenų skaičius.

57 Ieškovės tvirtinimas, kad paslaugų teikimui būtini 39 aptarnaujantys asmenys, yra netinkamas, nesnegali būti atmesta galimybė, jog kiti konkurso dalyviai gali pasiūlyti mažesnį aptarnaujančių asmenų skaičių dėl, pažangesnio operacinio valdymo ir didesnio techninio konkurencingumo.

58 Todėl Pirmosios instancijos teismas teigia, kad ieškovė teisės požiūriu nepakankamai įrodė, jog WT pasiūlymas dėl aptarnaujančių asmenų skaičiaus buvo nepriimtinas ir kad pastaroji nepakankamai įvertino šį skaičių.

59 Antra, dėl išlaidų, tenkančių kiekvienam asmeniui primintina, kad WT pasiūlė antrą mažiausią kainą, tenkančią kiekvienam aptarnaujančiam asmeniui, o ieškovės pasiūlyta kaina buvo pati didžiausia.

60 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, matyti, kad WT nebuvo vienintelis ūkio subjektas, sutarties dalies Nr. 1 reikalavimams įvykdyti pasiūlęs mažesnes išlaidas, nei nurodė ieškovė. Be to, tai, kad kitas konkurso dalyvis pasiūlė mažesnes išlaidas, tenkančias vienam asmeniui, nei konkurso dalyvis, su kuriuo buvo pasiūlyta sudaryti sutartį, galėjo patvirtinti perkančios organizacijos vertinimą, kad WT pasiūlyta kaina nebuvo neįprastai nedidelė.

61 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad ieškovė remiasi tik tuo, kad WT pasiūlė arba nepakankamą skaičių aptarnaujančių asmenų, arba pastariesiems mokėtiną neįprastai mažą darbo užmokestį. Vis dėlto reikia pabrėžti, kad ieškovė nepateikė įrodymų, galinčių įrodyti, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Todėl perkančioji organizacija galėjo nustatyti, kad WT pasiūlytas aptarnaujančių asmenų skaičius buvo logiškas ir kad laimėjusio pasiūlymo kaina nebuvo neįprastai nedidelė.

Dėl veiklos sąnaudų

62 Dėl veiklos sąnaudų – iš pirkimo dokumentų 2 priedo matyti, kad šias sąnaudas sudaro, pirma, sąnaudos, susijusios su agentūros finansuojamu terminu nuo agentūros savo tiekėjams apmokėtų sąskaitų dienos iki Komisijos agentūrai apmokėtų sąskaitų dienos, ir, antra, visos kitos administravimo išlaidos ir sąnaudos, susijusios su įrenginiais, vartojimo reikmenimis, kompiuterinės įrangos priežiūra ir eksploatacija, ir pranešimų išlaidos vykdant sutartį.

63 Šiuo klausimu ieškovė neįrodė, kad WT numatomos veiklos sąnaudos buvo neįprastai nedidelės, o tik apsiribojo savo raštuose apibrėždama, kas sudaro šias sąnaudas, nepaaiškindama, kodėl WT nurodytos veiklos sąnaudos yra neįprastai nedidelės.

Dėl bendrųjų sąnaudų

64 Dėl bendrųjų sąnaudų reikia pabrėžti, kad Komisija galėjo konstatuoti, jog WT pasiūlyme nurodyta bendrųjų sąnaudų dalis buvo daug mažesnė už ieškovės pasiūlyme nurodytų bendrųjų sąnaudų dalį. Atsižvelgiant į tai, reikia konstatuoti, kad konkurso dalyviai pateikė vertinimus pagal savo praktiką ir patirtį. Todėl ieškovės nurodyti skaičiai negali būti vertinami kaip standartas, nes kiekvieno konkurso dalyvio organizaciniai ypatumai gali pateisinti mažesnes sąnaudas.

65 Be to, Komisija mano, kad WT stengėsi „sumažinti išlaidas visiškai užtikrindama aukštą kokybės lygį, remdamasi labai pažangiomis infrastruktūromis ir technologijomis dėl labai produktyvios technikos". Iš atsakymo raštu į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą matyti, kad Komisija atsižvelgė, be kita ko, į tai, kad WT galėjo pasiūlyti ne tik optimaliausius sprendimus paslaugų teikimui, kad sumažintų sąnaudas, bet ir novatoriškus su kompiuterine sistema susijusius sprendimus. Be to, išsamus techninių ir logistinių priemonių WT pasiūlyme aprašymas leido Komisijai įsitikinti, kad naudojama infrastruktūra ir pažangiomis darbo priemonėmis buvo siekiama produktyvumo ir sąnaudų mažinimo garantuojant paslaugų efektyvumą. Be to, techninis pasiūlymas užtikrino geriausių paslaugų teikimą už geriausią kainą.

66 Todėl, remdamasis šias pareiškimais, Pirmosios instancijos teismas tvirtina, kad Komisija patikrino, jog bendrosios sąnaudos garantavo gerą nagrinėjamų paslaugų vykdymą ir kad konkursą laimėjęs pasiūlymas buvo patikimas ir rimtas.

67 Taip pat pažymėtina, kad vertinimo komitetas išnagrinėjo „administravimo sąnaudų" sąsają, palygindamas pirmiausia santykį tarp vidutinių išlaidų „komandiruotėms", įskaičiuojamų į „administracines sąnaudas", ir vidutinių išlaidų „kitoms kelionėms", įskaičiuojamų į „sandorių sąnaudas". Ši analizė parodė, kad šios ieškovės pasiūlyme nurodytos išlaidos buvo beveik du kartus didesnės nei vidutinės vieno sandorio išlaidos, įskaičiuojamos į „sandorių sąnaudas" (32,94 EUR ir 14,37 EUR), priešingai nei WT pasiūlyme, kuriame nurodytos išlaidos skyrėsi labai nedaug (16 EUR ir 15,66 EUR).

68 Antra, vertinimo komitetas palygino „administravimo sąnaudų" sutarties daliai Nr. 1 (Briuselis) ir daliai Nr. 2 (Liuksemburgas) kainas, įvertindamas kiekvienos dalies proporcinį dydį. WT pasiūlymas perkančiajai organizacijai galėjo pasirodyti patikimas, nes „administravimo sąnaudos" sutarties daliai Nr. 1 buvo 3,64 karto

didesnės už sąnaudas sutarties daliai Nr. 2, o komandiruočių skaičius šiai daliai buvo 3,56 karto didesnis, kas būtų pagrįsta proporcija, kuri neparodo siūlomų kainų prieštaringumo. Priešingai, ieškovės nurodytos „administravimo sąnaudos" buvo daug didesnės sutarties daliai Nr. 1, nes jos buvo 7,89 karto didesnės už pasiūlytas sutarties daliai Nr. 2, kai komandiruočių skaičius taip pat didesnis 3,56 karto.

69 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad ieškovė ginčija šį santykio palyginimą, tačiau neįrodo, kad jis klaidingas, žinant, priešingai nei tvirtina ieškovė, kad Komisija pasirinko šį lyginamąjį būdą, siekdama įsitikinti konkursą laimėjusio pasiūlymo nuoseklumu, o ne priskirti sutarties dalį Nr. 1. Todėl Komisija galėjo pagrįstai konstatuoti, kad WT pasiūlyme nurodytos „administravimo sąnaudos" buvo rimtos ir patikimos.

Dėl pelno paskirstymo sistemos

70 Pritariant Komisijai reikia pripažinti, kad, nustatant pasiūlymo kokybę, buvo atsižvelgta į pelno paskirstymo sistemą, siekiant įrodyti, kad Komisija buvo teisi nepripažindama, kad pasiūlymo kaina neįprastai nedidelė. Šis kriterijus buvo naudojamas įsitikinant viso finansinio pasiūlymo patikimumu ir rimtumu, o ne kaip atrankos kriterijus. Kadangi visos paslaugų teikėjo gautos nuolaidos proporcingai padalijamos Komisijos naudai ir šioje byloje WT siūlė didelę dalį papildomų pajamų paskirstant pelną, Komisija galėjo įsitikinti ekonominiu „administravimo sąnaudų" balansu.

71 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, negalima daryti išvados, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą manydama, kad WT finansinis pasiūlymas buvo ekonomiškai naudingiausias ir nebuvo neįprastai nedidelės kainos. Todėl pirmasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl akivaizdžios techninių pasiūlymų kokybės vertinimo klaidos*

Šalių argumentai

72 Ieškovė teigia, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, skirdama WT pasiūlymui aukščiausią balą (87,62 iš 100) už siūlomų paslaugų kokybę. Jos manymu, norint paaiškinti aukščiausio balo gavimą, WT pasiūlyme turėjo būti nurodytos ne tik didelės kelionių agentūros paslaugų kokybės garantijos, bet ir geresnės nei jos pasiūlytos kokybės garantijos. Tačiau ieškovė mano, kad WT pasiūlymas visiškai negalėjo užtikrinti pakankamos šių paslaugų kokybės.

73 Ieškovė tvirtina, kad WT, įdarbindama 14 iš 35 anksčiau dirbusių aptarnaujančių asmenų, neturėjo personalo, būtino gerai paslaugų kokybei užtikrinti.

74 Ieškovė nurodo, kad jos teikiamoms paslaugoms pagrindinės sutarties vykdymo laikotarpiu, t. y. nuo 1999 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. kovo 31 d., nebuvo pareikšta jokių priekaištų. Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad 2001 gruodžio 6 d. vidaus rašte Komisijos padalinio, atsakingo už komandiruotes, vadovas pripažino gerą jos kelionių agentūros paslaugų teikimą, pabrėždamas šių paslaugų „apskritai teigiamą" pobūdį. Todėl ieškovė mano, kad jos pasiūlymas visiškai atitiko pirkimo dokumentuose nustatytus reikalavimus.

75 Ieškovė pabrėžia, kad Komisija dar prieš pradėdama vykdyti sutartį žinojo, kad WT tris mėnesius negali užtikrinti tinkamo paslaugų teikimo, t. y. laikotarpiu, atitinkančiu aštuntąją dalį pirminės sutarties termino. Ieškovė nurodo, kad pirkimo

dokumentų 1 priede nustatyta privaloma sąlyga, jog kelionių agentūros paslaugos būtų teikiamos institucijos patalpose, žinant, kad sutartis gali būti nutraukta „jei sutarties vykdymas nepradedamas per tris mėnesius nuo jam numatytos datos". Ieškovė taip pat negali suprasti, kodėl WT, nors pasiūlymų vertinimo metu ir buvo numatyta, kad ji negalės vykdyti sutarties tris mėnesius, gavo aukščiausią kokybės įvertinimą.

76 Ieškovė tvirtina, kad dalis Nr. 1 WT buvo paskirta pažeidžiant pirkimo dokumentų, kurių 1 priede kaip pasiūlymų priimtinumo sąlyga numatytas įrodymo, kad konkurso dalyviai turi būtinus leidimus išduoti kelionės bilietus, pateikimas, ir pabrėžiama, jog prieš pradedant vykdyti sutartį bus reikalaujamas IATA licencijos numeris, reikalavimus. Sutartis, sudaryta su WT 2004 m. kovo 31 d., buvo pradėta vykdyti nuo 2004 m. balandžio 1 d., nors WT negalėjo pateikti minėto licencijos numerio. Todėl ieškovė mano, kad ji vienintelė iš konkurso dalyvių atitiko pirkimo dokumentų numatytą sąlygą dėl IATA licencijos turėjimo.

77 Komisija tvirtina, kad techninių pasiūlymų kokybę vertino pagal pirkimo dokumentus ir vertinimo metodologiją, nustatytą iki pasiūlymų nagrinėjimo pradžios, nepadarydama jokios akivaizdžios vertinimo klaidos.

78 Dėl negalėjimo vykdyti sutarties nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 204 m. birželio 27 d. Komisija nurodo, kad joks tiekėjas, išskyrus ieškovę, negalėjo patenkinti administracinių ir techninių formalumų, būtinų paslaugų teikimui Komisijos biuruose per šešių savaičių terminą, skaičiuojamą nuo sprendimo sudaryti sutartį, ir mažiausiai vieną mėnesį, reikiamą sutarties pasirašymui. Dėl šios priežasties Komisija paprašė ieškovės tęsti šių paslaugų teikimą, tačiau pastaroji atsisakė patenkinti šį prašymą.

79 Todėl Komisija pabrėžia, kad labai skubant dėl nenumatytų įvykių, nepriklausančių nuo perkančios organizacijos ir galinčių kelti pavojų Komisijos interesams, ji turėjo remtis įgyvendinimo taisyklių 126 straipsnio 1 dalies c punktu. Todėl ji pasirašė nagrinėjamą sutartį su išlyga, leidžiančia naujam paslaugų teikėjui teikti paslaugas *ex-plant*, t. y. savo biuruose pereinamuoju laikotarpiu nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. gegužės 19 d., o ne tris mėnesius, kaip nurodo ieškovė.

80 Šiuo klausimu Komisija primena, kad ji turėjo reaguoti į nenumatytą kitų institucijų, t. y. Europos Parlamento ir Teisingumo Teismo, pasitraukimą iš konkurso. Šioje byloje pirkimo dokumentai nenumatė jokios konkrečios datos paslaugų teikimo pradžiai, išskyrus tai, kad sutartis turėjo būti pasirašyta iki 2004 m. birželio 30 d. ir kad pasiūlymai galiojo devynis mėnesius nuo 2003 m. gruodžio 2 d. Be to, WT visada galėjo vykdyti ginčijamą sutartį, kuri turėjo prasidėti vėliausiai 2004 m. liepos 1 dieną.

81 Be to, Komisija ginčija tvirtinimą per tarpinstitucinį konkursą žinojusi apie sunkumų, kurie būtų atsiradę dėl institucijų atsisakymo, mastą. Iš tikrųjų tik 2004 m. kovo 8 d., per susitikimą su WT, paaiškėjo techninės ir administracinės problemos, neleidžiančios vykdyti sutarties *in-plant* nuo 2004 m. balandžio 1 dienos. Todėl Komisija tvirtina, kad problemos paaiškėjo tik pasibaigus konkursui, ir įpareigojo Komisiją rasti tinkamą sprendimą.

82 Komisija pabrėžia, kad pagal pirkimo dokumentus IATA licencijos buvo reikalaujama tik prieš pradedant teikti paslaugas, t. y. pasibaigus pirkimų konkursui. Be to, ši licencija visiškai nebuvo kokybės vertinimo kriterijus.

83 WT ginčija tai, kad sutartį vykdantis paslaugų teikėjas turėjo automatiškai gauti aukščiausią vertinimą.

84 Dėl IATA licencijų WT pabrėžia turėjusi bendrą licenciją veiklai Belgijoje ir atskiras licencijas kiekvienai agentūrai. WT tvirtina, kad nė vienas konkurso dalyvis, išskyrus ieškovę, negalėjo turėti licencijos Komisijos patalpose esančioms agentūroms. Be to, WT pabrėžia, kad iš pirkimo dokumentų 1 priedo (2.2 sąlyga) matyti, jog specialios IATA licencijos numerio turėjimas sutarties vykdymui nebuvo pasiūlymų priimtinumo sąlyga.

85 Pagaliau dėl aptarnaujančių asmenų skaičiaus WT nurodo, kad šis skaičius atitiko pranešime apie konkursą nustatytas sąlygas. Iš tikrųjų ji turėjo mažiausiai 70 aptarnaujančių asmenų Belgijoje, žinodama, kad daugelis šių aptarnaujančių asmenų turi profesinę kvalifikaciją, numatytą pirkimo dokumentų 5.2 straipsnyje.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

86 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką pasiūlymų kokybė vertinama pačių pasiūlymų pagrindu, o ne pagal konkurso dalyvių patirtį, įgytą su perkančiąja organizacija, vykdant ankstesnes sutartis, arba pagal atrankos kriterijus, pavyzdžiui, techninės kandidatų galimybes, kurie jau buvo tikrinami atrenkant kandidatus ir į kuriuos negali būti atsižvelgiama iš naujo lyginant pasiūlymus (1988 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Beentjes*, 31/87, Rink. p. 4635, 15 punktas ir minėto sprendimo *Esedra prieš Komisiją* 158 punktas).

87 Šioje byloje iš pirkimo dokumentų 6 straipsnio matyti, kad konkurso dalyvių atrankos kriterijai yra du, t. y. siūlomų paslaugų kokybė ir siūlomos kainos. Pasiūlymo kokybė vertinama atsižvelgiant į keturis kriterijus: i) personalas, ii) techninės ir logistinės priemonės, iii) informacijos valdymas ir jos pateikimas ir iv) galimybė derėtis dėl geresnių tarifų.

88 Todėl ieškovės įgyta patirtis negali būti kliūtis pateikti pasiūlymą kitam konkurso dalyviui, galinčiam pasiūlyti geresnės kokybės paslaugas ir adekvačiai atitinkančiam keturis kriterijus, nustatančius reikiamą kokybę.

89 Dėl aptarnaujančių asmenų skaičiaus reikia priminti, kad WT sutarties daliai Nr. 1 pasiūlė 29 aptarnaujančius asmenis, o ieškovė – 39. WT pasiūlymas Komisijai galėjo pasirodyti tinkamas, žinant kad WT produktyvumas ir efektyvumas, pastarosios nurodytas viename iš Pirmosios instancijos teismui raštu pateiktų atsakymų ir šio sprendimo 65 punkte, gali pateisinti mažesnį nei ieškovės pasiūlytą aptarnaujančių asmenų skaičių, nenukenčiant laukiamai paslaugų kokybei.

90 Be to, reikia pabrėžti, kad nei finansinis reglamentas, nei įgyvendinimo taisyklės nereikalauja, kad konkurso dalyvis pasiūlymo pateikimo metu realiai turėtų personalą būsimai sutarčiai įvykdyti,. Iš tikrųjų visi konkurso dalyviai, kuriems pasiūloma sudaryti sutartį, turėtų pradėti teikti paslaugas nuo tos datos, kuri nustatyta sutartyje, dėl kurios vyksta konkursas, o ne kai šiam konkurso dalyviui galutinai pasiūloma sudaryti sutartį. Reikalavimas, kad konkurso dalyvis pateikiant pasiūlymą turėtų reikalaujamą aptarnaujančių asmenų skaičių, suteiktų privilegijuotą padėtį konkurso dalyviui, jau įgyvendinančiam ankstesnę sutartį ir panaikintų paties konkurso prasmę. Šioje byloje viešojo pirkimo taisyklės reikalavo tik to, kad konkurso dalyvis pateikiant pasiūlymą turėtų mažiausiai 70 aptarnaujančių asmenų Belgijoje, t. y. sąlyga, kurią WT atitiko.

91 Reikia priminti, kad vykdymo sunkumai, su kuriais susidūrė WT, negalėjusi gauti reikalaujamos IATA licencijos ir teikti paslaugų institucijoje nuo 2004 m. balandžio 1 d., buvo susiję su kitų institucijų pasitraukimu iš konkurso, dėl ko reikėjo skelbti antrą konkursą, ir jie paaiškėjo tik pasiūlius sudaryti sutartį. Iš tikrųjų šie sunkumai paaiškėjo tik per 2004 m. kovo 8 d. Komisijos ir WT susitikimą . Todėl ieškovės argumentas, kad WT sutarties vykdymo sunkumai pirmus tris mėnesius negalėjo pateisinti aukšto įvertinimo ir Komisija turėjo nutraukti jau pasirašytą sutartį su WT, nėra svarbus.

92 Analizuojant sutarties projektą, pridėtą prie viešojo pirkimo taisyklių, matyti, kad galimybė institucijai nutraukti sutartį yra tik teisė, priešingai nei tvirtina ieškovė. Šioje byloje Komisija nusprendė, kad nagrinėjamos paslaugos nebuvo teikiamos pernelyg vėluojant ir kad jų suteikimo terminas nebuvo nepriimtinas, žinant, kad WT pradėjo teikti šias paslaugas nuo 2004 m. balandžio 1 d. sutarties priede nustatytomis ir išlygą atitinkančiomis sąlygomis.

93 Be to, viešojo pirkimo taisyklių analizė rodo, kad galimybė tuojau pat teikti paslaugas nebuvo kokybės vertinimo kriterijus, nes šios taisyklės numatė tik galutinę datą, kada turi būti pradėtos teikti paslaugos, t. y. 2004 m. liepos 1 dieną. Todėl aplinkybė, kad WT negalėjo teikti paslaugų institucijoje nuo 2004 m. balandžio 1 d., nepažeidžia viešojo pirkimo taisyklių, nes jose nurodyta tik galutinė data, kada turi būti pradėtos teikti paslaugos. Iš tikrųjų WT teikė paslaugas *in-plant* nuo 2004 m. gegužės 24 d., t. y. daugiau nei mėnesiu anksčiau nei viešojo pirkimo taisyklėse nustatyta galutinė data.

94 Dėl specialios licencijos sutarties vykdymui viešojo pirkimo taisyklės nustato, kad „specialios IATA licencijos sutarties vykdymui numerio bei vietos valdžios, administruojančios kelionių agentūrų sritį, patvirtinimo <...> bus pareikalauta prieš pradedant veiklą <...>“ (viešojo pirkimo taisyklių 1 priedas (2.2 sąlyga). Per posėdį WT nurodė, kad 2004 m. gegužės 10 d. gavo licenciją „A“, kurios reikia norint gauti

IATA licenciją. WT gavo minėtą IATA licenciją 2004 m. gegužės 18 dieną. Todėl WT atitiko viešojo pirkimo taisyklių reikalavimus, nes turėjo minėtą licenciją iki 2004 m. liepos 1 dienos.

95 Dėl derybų procedūros taikymo – įgyvendinimo taisyklių 126 straipsnio 1 dalies c punktas nustato, kad „perkančios organizacijos derybų procedūrą be išankstinio sutarties skelbimo gali taikyti <...> jei dėl didelės skubos priežasčių, atsiradusių dėl nenumatytų įvykių, nepriklausančių nuo perkančiųjų organizacijų ir galinčių kelti pavojų Bendrijų interesams, negalima laikytis terminų, nustatytų kitoms procedūroms".

96 Dėl įvykių nenumatymo ir nepriklausymo nuo perkančios organizacijos reikia pabrėžti, kad dėl kitų institucijų pasitraukimo iš konkurso Komisija paskelbė naują konkursą 2003 m. liepos 29 d., sąlygodama grafiko pakeitimus. Komisija atsakyme į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą paaiškino, kad, davęs sutikimą pranešimui apie konkursą paskelbti, Parlamentas 2003 m. birželio 3 d. susirinkime išreiškė neryžtingumą dalyvauti konkurse. Jis nustatė išimtis dėl kiekvienos sutarties dalies pagal miestus sudarymo. 2003 m. birželio 11 d. pareiškimu Parlamento personalo skyriaus generalinis direktorius nurodė, kad Parlamentas negali finalizuoti pirkimo dokumentų iki 2003 m. spalio 30 dienos. Parlamento pasiūlytas terminas apėmė konkurso laiką, kada jau turėjo pasibaigti dabartinė sutartis, t. y. 2004 m. kovo 31 dieną. Parlamentas 2003 m. liepos 8 d. pranešė, kad pasitraukia iš konkurso, paveikdamas ir kitas institucijas. Komisija taip pat paaiškino, kad negalėjo kvietime dalyvauti konkurse nurodyti paslaugų teikimo pradžios datos, o tik galutinę datą, nes kiekviena sutarties dalis turėjo savo ypatybes, būtent skirtingas sutarties pasibaigimo datas, dėl ko buvo neįmanoma nustatyti vienos datos paslaugų teikimo pagal kiekvieną sutarties dalį pradžiai. Be to, tik per 2004 m. kovo 8 d. susirinkimą Komisija sužinojo, kad, norint gauti IATA licenciją, reikiamą teikiant paslaugas *in-plant*, reikia laiko ir dėl to paslaugų teikimas gali vėluoti.

97 Todėl, norėdama pašalinti sunkumus, atsiradusius dėl pirminio institucijų pasitraukimo iš konkurso, Komisija paprašė ieškovės užtikrinti paslaugų teikimą per šešių – aštuonių savaičių pereinamąjį laikotarpį, ką pastaroji daryti atsisakė.

98 Pirmosios instancijos teismas mano, kad grafikas, sutrikdytas dėl nenumatyto kai kurių institucijų pasitraukimo iš konkurso ir dėl ieškovės atsisakymo teikti paslaugas per pereinamąjį laikotarpį, neleido Komisijai užtikrinti kelionių agentūros paslaugų tęstinumo, nepasirašant sutarties išlygos, leidžiančio WT teikti paslaugas *ex-plant* nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki gegužės 19 d., kad būtų pašalintos didelės skubos aplinkybės, su kuriomis ji susidūrė.

99 Be to, matyti, kad Komisija neturėjo jokios įtakos nagrinėjamiems pasitraukimams, kurių jai priskirti negalima ir kurių ji numatyti negalėjo, nes Parlamento išimtys atsirado tik paskelbus pirmąjį pranešimą apie konkursą.

100 Dėl pavojaus Bendrijų interesams reikia konstatuoti, kad paslaugų, nagrinėjamų šioje byloje (57 000 komandiruočių per metus) tęstinumo svarba yra tokia, kad Komisija turėjo užtikrinti jų tęstinumą net taikydama derybų procedūrą.

101 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad derybų procedūra visiškai nebuvo taikoma konkurse. Iš tikrųjų ši procedūra buvo naudojama tik pasirašyti pagrindinės sutarties, kuri buvo sudaryta konkurso būdu ir pasirašyta 2004 m. kovo 31 d., išlygą. Šios išlygos vienintelė funkcija – leisti teikti minėtas paslaugas *ex–plant* nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki gegužės 19 d., nes ieškovė atsisakė užtikrinti paslaugų teikimą per pereinamąjį laikotarpį.

102 Pirmosios instancijos teismas taip pat mano, kad perskaičius pirkimo dokumentus matyti, jog ne pateikus pasiūlymą, o 2004 m. liepos 1 d. buvo reikalaujama, kad konkurso dalyvis galėtų teikti paslaugas institucijoje. Dėl ieškovės atsisakymo pratęsti pagrindinę sutartį jai pasibaigus 2004 m. kovo 31 d., Komisija privalėjo rasti sprendimą susitardama su WT, kad galėtų užtikrinti paslaugų tęstinumą. Iš tikrųjų, norint, kad išankstinis paslaugų teikimas nuo 2004 m. balandžio 1 d. būtų teisėtas, reikėjo tai įtvirtinti sutartimi, leidžiant laikinai teikti paslaugas *ex-plant*. Šiuo klausimu taip pat reikia pabrėžti, kad WT atitiko pirkimo dokumentuose nustatytus reikalavimus, nes ji paslaugas institucijoje galėjo teikti nuo 2004 m. gegužės 24 d., t. y. daugiau nei mėnesį iki galutinės datos, nustatytos minėtuose dokumentuose.

103 Reikia konstatuoti, kad įgyvendinimo taisyklių 126 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos sąlygos buvo patenkintos ir derybų procedūros taikymas yra pateisinamas.

104 Galiausia dėl ieškovės dublike nurodyto ieškinio pagrindo, susijusio su vienodų sąlygų ir nediskriminavimo principų, numatytų finansinio reglamento 89 straipsnio 1 dalyje pažeidimu, reikia pabrėžti, kad pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą per procesą negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios paaiškėjo vykstant procesui. Kadangi šis ieškinio pagrindas nebuvo nurodytas ieškinyje ir tapo žinomas ne vykstant procesui, jis nepriimtinas.

105 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, negalima daryti išvados, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą, vertindama laimėjusio pasiūlymo kokybę. Todėl antrasis ieškinio pagrindas yra atmestinas.

3. *Dėl prašymo pateikti dokumentus, susijusius su sutarties dalies Nr. 1 sudarymu*

106 Taikydamas proceso organizavimo priemones, Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, paprašė į bylą įstojusios šalies pateikti informaciją, susijusią su jos pasiūlymu. Todėl Pirmosios instancijos teismas mano, kad byloje esančios informacijos pakanka tam, kad galėtų priimti sprendimą šioje byloje, neprašydamas Komisijos pateikti visų dokumentų, susijusių su sutarties dalies Nr. 1 pasirašymu, kaip to prašo ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 64 straipsniu.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

107 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, pasirinkdama konkurso dalyvį, ir nepažeidė finansinio reglamento. Be to, ieškovė nenurodo jokio kito elemento, nei du ieškinio pagrindai, kuris galėtų įrodyti Komisijos neteisėtus veiksmus ir taip užtrauktų jai atsakomybę. Todėl prašymas atlyginti žalą yra nepagrįstas, nesant būtinybės Pirmosios instancijos teismui nagrinėti jo priimtinumo klausimą.

108 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

109 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos ir į bylą įstojusios šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Ieškovė padengia Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

Pirrung Forwood Papasavvas

Paskelbta 2005 m. liepos 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung

Turinys

Teisės aktai ..... II - 2632

Faktinės bylos aplinkybės ..... II - 2633

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 2637

Dėl reikalavimų panaikinti ..... II - 2640

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su įgyvendinimo taisyklių 146 straipsnio pažeidimu ir akivaizdžia finansinių pasiūlymų vertinimo klaida ..... II - 2640

Šalių argumentai ..... II - 2640

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2645

Dėl darbo užmokesčio išlaidų ..... II - 2647

Dėl veiklos sąnaudų ..... II - 2649

Dėl bendrųjų sąnaudų ..... II - 2649

Dėl pelno paskirstymo sistemos ..... II - 2651

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo dėl akivaizdžios techninių pasiūlymų kokybės vertinimo klaidos ..... II - 2652

Šalių argumentai ..... II - 2652

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 2655

3. Dėl prašymo pateikti dokumentus, susijusius su sutarties dalies Nr. 1 sudarymu II - 2661

Dėl reikalavimų atlyginti žalą ..... II - 2661

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 2661